ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ॐ

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय आरण्यके प्रथमः

Contents

4.1 चतुर्थः प्रपाठकः - पितृमेधमन्त्राः

1

ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हृरिः ॐ

4.1 चतुर्थः प्रपाठकः - पितृमेधमन्त्राः

4.1 चतुर्थः प्रपाठकः - पितृमेधमन्त्राः

T.A.4.1.1

प्रेयुवाश्संम् प्रवतो महीरत्तं बहुभ्यः पन्थांमनपस्पशानम् । वैवस्वतः सङ्गमंनम् जनांनाम् यमः राजांनः हिवषां दुवस्यतः ॥ इदम् त्वा वस्त्रंम् प्रथमं न्वागृन्नपैतदृह् यदिहाबिंभः पुरा । इष्टापूर्तमनु संपंश्य दक्षिणाम् यथां ते दत्तम् बंहुधा वि बंन्धुषु ॥ इमौ युंनज्मि ते वृह्वी असुंनीथाय वोढवे । याभ्यांम् यमस्य सादंनः सुकृताम् चापिं गच्छतात् ॥ पूषा त्वेतश्च्यांवयतु प्रविद्वा-ननष्टपशुर्भवंनस्य गोपाः । स त्वैतेभ्यः परिंददात् पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविद्वत्रेभ्यः ॥ पूषेमा आशा अनुवेद सर्वाः सो अस्माः अभयतमेन नेषत् । स्वस्तिदा अर्घृणिः सर्ववीरो-ऽप्रयुच्छन्पुर एंतु प्रविद्वान् । 1

T.A.4.1.2

आयुंर्-विश्वायुः परिंपासित त्वा पूषा त्वां पातु प्रपेथे पुरस्तांत् । यत्रासंते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्रं त्वा देवः संविता दंधातु ॥ भुवंनस्य पत इदः ह्विः ॥ अग्नयं रियमते स्वाहां ॥ पुरुंषस्य सयाव्यपेद्धानि मृज्महे । यथां नो अत्र नापंरः पुरा जरस् आयंति ॥ पुरुंषस्य सयाविर् वि ते प्राणमंसि स्नसम् । शरीरेण महीमिहि स्वधयेहि पितृनुपं प्रजयाऽस्मानिहावंह ॥ मैवंम् माःस्ता प्रियेऽहम् देवी स्ती पितृलोकम् यदैषि । विश्ववारा नमंसा सम्वयंयन्त्युभौ नो लोकौ

पर्यसाऽभ्यावंवृथ्स्व । 2

T.A.4.1.3

इयम् नारी पतिलोकम् वृंणाना निपंद्यत् उपं त्वा मर्त्य् प्रेतंम् । विश्वम् पुराणमन्नं पालयंन्ती तस्यै प्रजाम् द्रविणम् चेह धेहि ॥ उदींर्ष्वं नार्यिभ जीवलोकिम्तासंमेतमुपंशेष् एहिं । हुस्तुग्राभस्यं दिधिषोस्त्वमेतत् पत्युर्जनित्वम्भि संबंभूव ॥ सुवर्णः हस्तांदाददांना मृतस्यं श्रिये ब्रह्मंणे तेजंसे बलाय । अत्रैव त्विम्ह वयः सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमांतीर्जयेम ॥ धनुर्, हस्तांदाददांना मृतस्यं श्रिये क्षुत्रायौजंसे बलाय । अत्रैव त्विम्ह वयः सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमांतीर्जयेम ॥ मणिः हस्तांदाददांना मृतस्यं श्रिये विशे पृष्ट्ये बलाय । अत्रैव त्विम्ह वयः सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमांतीर्जयेम । अभिमांतीर्जयेम ।

T.A.4.1.4

इममंग्ने चमुसम् मा विजीह्नरः प्रियो देवानांमुत सोम्यानांम् । एष यश्चंमुसो देवपानुस्तिस्मिन् देवा अमृतां मादयन्ताम् ॥ अग्नेर्वम् परि गोभिर्व्ययस्व संप्रोणुंष्व मेदंसा पीवंसा च । नेत्त्वां धृष्णुर् हरंसा जर् हंषाणो दर्धद्-विधृक्ष्यन्-पर्यक्क्ष्यांते ॥ मैनंमग्ने विदंहो माऽभिशोंचो माऽस्य त्वचंम् चिक्षिपो मा शरीरम् । यदा शृतम् करवो जातवेदोऽथेमेन्म् प्रहिंणुतात् पितृभ्यः ॥ शृतम् यदा क्रिसीं जातवेदोऽथेमेन्म् परिंदत्तात् पितृभ्यः । यदा गच्छात्यस्नेनीतिमेतामथा देवानांम् वश्नेनीमंवाति ॥ सूर्यम् ते चक्षेर्-गच्छतु वातंमात्मा चाम् च गच्छं पृथिवीम् च धर्मणा । अपो वां गच्छ यदि तत्रं ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः () ॥ अजो भागस्तपंसा तम् तंपस्व तम् ते शोचिस्तंपतु तम् ते अर्चिः । यस्ते शिवास्तुन्नो जातवेदुस्ताभिर्-वहेमः सुकृताम् यत्रं लोकाः ॥ अयम् वै त्वमस्मादिध त्वमेतदुयम् वै तदंस्य योनिरिस । वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोकाः ॥ अयम् वै त्वमस्मादिध त्वमेतदुयम् वै तदंस्य योनिरिस । वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोकः-ज्ञांतवेदो वहेमः सुकृताम् यत्रं लोकाः । 4

(विद्वा-नुभ्यावंवृथ्स्वा - भिर्मातीर्जयेम - शरीरैश्चत्वारिं च) 1

T.A.4.2.1

य एतस्यं पृथो गो्प्तार्स्तेभ्यः स्वाहा य एतस्यं पृथो रेक्षितार्स्तेभ्यः स्वाहा य एतस्यं पृथोंऽभिरंक्षितार्स्तेभ्यः स्वाहांऽऽख्यात्रे स्वाहांऽपाख्यात्रे स्वाहांऽभिलालंपते स्वाहांऽपुलालंपते स्वाहाऽग्रये कर्मकृते स्वाहा यमत्र नाधीमस्तस्मै स्वाहां ॥ यस्तं इद्ध्मम् जुभरंथ् सिष्विदानो मूर्द्धानम् वा तृतपंते त्वाया । दिवो विश्वंस्माथ् सीमघायत उरुष्यः ॥ अस्मात्त्वमधि जातोंऽसि त्वद्यम् जांयताम् पुनः । अग्नये वैश्वान्रायं सुवृर्गायं लोकाय् स्वाहां । 5

(य एतस्य त्वत् पर्ञ्च) 2

T.A.4.3.1

प्र केतुनां बृह्ता भाँत्यग्निर्गिवर्-विश्वांनि वृष्भो रोरवीति । दिवश्चिदन्तादुप मामुदानंड्पामुपस्थें मिह्षो वंवर्द्ध ॥ इदंत एकंम् प्र ऊंत एकंम् तृतीयेन ज्योतिषा सम्विंशस्व । सम्वेशंनस्तृतुवै चारुंरिध प्रियो देवानाम पर्मे स्थर्स्थे ॥ नाकं सुप्णमुप् यत् पतंन्तः हृदा वेनंन्तो अभ्यचंक्षत त्वा । हिरंण्यपक्षम् वरुंणस्य दूतम् यमस्य योनौ शकुनम् भुंर्ण्युम् ॥ अतिंद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ श्वलौ साधुनां पथा । अथां पितृन्थ् सुंविदत्राः अपीहि यमेन् ये संध्मादुम् मदंन्ति ॥ यौ ते श्वानौ यम रिक्षितारौ चतुरक्षौ पंथिरक्षौ नृचक्षंसा । ताभ्याः राजन् परि देह्येनः स्वस्ति चाँस्मा अनमीवम् चं धेहि । 6

T.A.4.3.2

उरुणसा-वंसुतृपां-वुछम्ब्रलौ यमस्यं दूतौ चंरतो वशा अनुं । तावस्मभ्यंम् दृशये सूर्याय पुनंदित् तावसुंमुद्येह भुद्रम् ॥ सोम् एकेभ्यः पवते घृतमेक उपांसते । येभ्यो मधुं प्रधाविति ताश-श्चिंदेवापिंगच्छतात् ॥ ये युद्ध्यंन्ते प्रधनेषु शूरांसो ये तंनुत्यजः । ये वां सहस्रंदक्षिणास्ताश श्चिंदेवापिंगच्छतात् ॥ तपंसा ये अंनाधृष्या-स्तपंसा ये सुर्वर्गताः । तपो ये चंक्रिरे महत् ताश-श्चिंदेवापिंगच्छतात् ॥ अश्मन्वती रेवतीः सश्रंभद्ध-मृत्तिष्ठत् प्रतरता सखायः । अत्रां जहाम् ये असुन्नशेवाः शिवान्, वयम्भि वाजानुत्तरेम । 7

T.A.4.3.3

यद्वै देवस्यं सिवतुः पिवत्रः सहस्रंधारम् वितंतम्नतिरंक्षे । येनापुंनादिन्द्रमनाँर्त्-मार्त्ये तेनाहम् माः सर्वतंत्रम् पुनामि ॥ या राष्ट्रात् पन्नादप् यन्ति शाखां अभिमृता नृपितिमिच्छमांनाः । धातुस्ताः सर्वाः पर्वनेन पूताः प्रजयाऽस्मान्-र्य्या वर्चसा सःसृंजाथ ॥ उद्वयम् तमंस्सपिर् पश्यंन्तो ज्योतिरुत्तंरम् । देवम् देवत्रा सूर्यमगंन्म् ज्योतिरुत्तमम् ॥ धाता पुनातु सिवता पुनातु । अग्नेस्तेजंसा सूर्यस्य वर्चसा । 8

(धे - ह्युत्तरे - माष्टौ चं) 3

T.A.4.4.1

यम् ते अग्निममंन्थाम वृष्भायेव पक्तं । इमम् तः शंमयामसि क्षीरेणं चोद्रकेनं च ॥ यन्त्वमंग्ने समदंहस्त्वमु निर्वापया पुनः । क्याम्बूरत्रं जायताम् पाकदूर्वा व्यंल्कशा ॥ शीतिंके शीतिंकावति ह्यादुंके ह्यादुंकावति । मण्डूक्यां सुसङ्गमयेमः स्विग्निः शमयं ॥ शम् ते धन्वन्या आपः शमुं ते सन्त्वनूक्याः । शम् ते समुद्रिया आपः शमुं ते सन्तु वर्ष्याः ॥ शम् ते स्रवंन्ती-स्तु वृष्याः । शम् ते नीहारो वर्,षतु शमु पृष्वाऽवंशीयताम् । 9

T.A.4.4.2

अवं सृज् पुनंरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुंतश्चरंति स्वधाभिः । आयुर्वसांन उपं यातु शेषश् सङ्गंच्छताम् तनुवां जातवेदः ॥ सङ्गंच्छस्व पितृभिः सश् स्वधाभिः सिमंष्टापूर्तेनं पर्मे व्यांमन्न । यत्र भूम्यै वृणसे तत्रं गच्छ तत्रं त्वा देवः संविता दंधातु ॥ यत्तं कृष्णः शंकुन आंतुतोदं पिपी्लः सुर्प उत वा श्वापंदः । अग्निष्टद्-विश्वांदनृणम् कृणोतु सोमंश्च यो ब्राँह्मणमांविवेशं ॥ उत्तिष्ठातं-स्तनुवश् सम्भेरस्व मेह गात्रमवंहा मा शरीरम् । यत्र भूम्यै वृणसे तत्रं गच्छ तत्रं त्वा देवः संविता दंधातु ॥ इदम् त एकंम् पूर ऊत् एकंम् तृतीयेन ज्योतिषा सम्विंशस्व । सम्वेशंन-स्तनुवै चारुरिधि प्रियो देवानाम् पर्मे स्थर्स्थे () ॥ उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः कृणुष्व पर्मे व्योमन्न । यमेन त्वम् यम्यां सम्विदानोत्-तमम् नाक्मधि रोहेमम् ॥ "अश्मन्वती रेवतीर्36" "यहै देवस्यं सवितुः प्वित्रम्37" "या राष्ट्रात् पृना38" "दुद्वयम् तमंसस्परिअ9" "धाता पुनातु40" ॥ अस्मात्त्वमधि जातौंऽस्ययम् त्वदिधंजायताम् । अग्नयं वैश्वान्रायं सुवृर्गायं लोकाय् स्वाहाँ । 10

(अवंशीयता : - सुधस्थे पर्च च) 4

T.A.4.5.1

आयांतु देवः सुमनांभि-रूतिभिर्-यमो हेवेह प्रयंताभिर्क्ता । आसींदताः सुप्रयतेह बर्,हिष्यूर्जाय जात्यै ममं शत्रुहत्यै ॥ यमे इंव यतंमाने यदैतम् प्रवाम्भर्न् मानुंषा देवयन्तः । आसींदतः स्वमुं लोकम् विदाने स्वास्स्थे भंवतिमन्दंवे नः ॥ यमाय सोमः सुनुत यमायं जुहुता हृविः । यमः हं यज्ञो गंच्छत्यग्निद्तो अरंङ्कृतः ॥ यमायं घृतवंद्धविर्जुहोत् प्र चं तिष्ठत । स नो देवेष्वायंमद्-दीर्घमायुः प्र जीवसे ॥ यमाय मधुंमत्तमः राज्ञे हृव्यम् जुंहोतन । इदम् नम् ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वेभ्यः पर्थिकृद्भ्यः । 11

T.A.4.5.2

योऽस्य कौष्ठ्य जगंतः पार्थिवस्यैकं इद्वशी । यमम् भंक्न्यश्रवो गांय यो राजांऽनप्रोद्ध्यः ॥ यमम् गायं भक्न्यश्रवो यो राजांऽनप्रोद्ध्यः । येनापो नद्यो धन्वांनि येन द्यौः पृथिवी दृढा ॥ हिर्ण्यकक्ष्यान्-थ्सुधुरान्ं, हिरण्याक्षा-नंयश्राफान् । अश्वां-ननश्यंतो दानम् यमो राजाऽभितिष्ठंति ॥ यमो दांधार पृथिवीं यमो विश्वंमिदम् जगंत् । यमाय सर्वमित्रंस्थे यत् प्राणद्-वायुरंक्षितम् ॥ यथा पञ्च यथा षड् यथा पञ्चं दुशर्,षंयः । यमम् यो विद्याथ्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजान्ते । 12

T.A.4.5.3

त्रिकंद्रुकेिमः पतंति षडुर्वी-रेकिमिद्-बृहत् । गायत्री त्रिष्टुप्छन्दार्शस् सर्वा ता यम आहिता ॥ अहंरहुर्नयमानो गामश्रम् पुरुषम् जगत् । वैवस्वतो न तृप्यिति पञ्चिमिम्निवैर्यमः ॥ वैवस्वते विविच्यन्ते यमे राजिन ते जनाः । ये चेह सृत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवािद्नः ॥ ते राजिन्निह विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुपं । देवारश्च ये नमस्यिन्ति ब्राह्मणारश्चाप्चित्यति ॥ यस्मिन् वृक्षे सुंपलाशे देवैः सुपिंबते युमः । अत्रां नो विश्पितः पिता पुंराणा अनुवेनित () । 13

(पृथिकुद्भयों - विजानते - ऽनुवेनति) 5

T.A.4.6.1

वैश्वान्तरे ह्विरिदम् जुंहोमि साह्स्र-मुथ्सर्थ श्वाधारमेतम् । तस्मिन्नेष पितरम् पिताम्हम् प्रपितामहम् बिभर्त् पिन्वमाने ॥ द्रुप्तसश्चंस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमञ्च योनिमनु यश्च पूर्वः । तृतीयम् योनिमनु सञ्चरंन्तम् द्रुप्तम् जुंहोम्यनुं स्प्त होत्राः ॥ इमश् संमुद्रश् श्वाधांरमुथ्संम् व्यच्यमानम् भुवंनस्य मद्भ्ये । घृतम् दुहांनामदिंतिम् जनायाग्ने मा हिश्सीः पर्मे व्योमन्न ॥ अपंत् वीत् वि चं सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतंनाः । अहोभिर्द्धि-रक्तिभ्र-व्यंक्तम् यमो दंदा-त्ववसानंमस्मै ॥ स्वितैतानि शरीराणि पृथिव्ये मातुरुपस्थ आदंधे । तेभिर्-युज्यन्ता-मिन्नयाः । 14

T.A.4.6.2

शुनम् वाहाः शुनम् नाराः शुनम् कृषतु लाङ्गेलम् । शुनम् वरित्रा बद्ध्यन्ताः शुन-मष्ट्रा-मुदिङ्गय् शुनांसीरा शुनम्स्मासुं धत्तम् ॥ शुनांसीराविमाम् वाचम् यद्-दिवि चंक्रथः पयः । तेनेमा- मुपंसिञ्चतम् ॥ सीते वन्दांमहे त्वाऽर्वाची सुभगे भव । यथां नः सुभगा संसि यथां नः सुफला संसि ॥ सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदंधे । तेभिरदिते शम् भव ॥ विमुच्यद्ध- मिन्निया देवयाना अतांरिष्म् तमंसस्पारमस्य । ज्योतिरापाम् सुवंरगन्म () । 15

T.A.4.6.3

प्र वाता वान्तिं प्तयंन्ति विद्युत् उदोषंधीर्जिहते पिन्वंते सुवंः । इरा विश्वंस्मै भुवंनाय जायते यत् पूर्जन्यः पृथिवीश रेतसाऽवंति ॥ यथां यमायं हार्म्य-मवंपुन् पञ्चंमान्वाः । एवम् वंपामि हार्म्यम् यथाऽसाम जीवलोके भूरंयः ॥ चितः स्थ परिचितं ऊर्द्धचितः श्रयद्धम् पितरो देवतां । पृजापंतिर्वः सादयतु तयां देवतंया ॥ "आ प्यांयस्व्41" "सम् तं42" । 16

(अघ्निया - अंगन्म - +सप्त चं) 6

T.A.4.7.1

उत्ते तभ्नोमि पृथिवीम् त्वत्परीमम् लोकम् निद्धन्मो अहश् रिषम् । एताश् स्थूणौम् पितरो धारयन्तु तेऽत्रां यमः सादंनात्ते मिनोतु ॥ उपंसर्प मातरम् भूमिमेता-मुंरुव्यचंसम् पृथिवीश् सुरोवौम् । ऊर्णमदा युवतिर् दक्षिणावत्येषा त्वां पातु निर्,ऋंत्या उपस्थे ॥ उच्छ्मंञ्चस्व पृथिवि मा विबाधिथाः सूपायनाऽस्मै भव सूपवञ्चना । माता पुत्रम् यथां सिचाऽभ्येनम् भूमि वृणु ॥ उच्छ्मञ्चमाना पृथिवी हि तिष्ठंसि सहस्रमित उप हि श्रयंन्ताम् । ते गृहासो मधुश्चतो विश्वाहौस्मै रारणाः सन्त्वत्रं ॥ एणौर्द्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवंः । तिलंबथ्सा ऊर्जमस्मै दुहांना विश्वाहौ सन्त्वनंपस्फुरन्तीः । 17

T.A.4.7.2

एषा तं यमसादंने स्वधा निधीयते गृहे । अक्षिंतिर्नामं ते असौ ॥ इदम् पितृभ्यः प्रभेरेम बुर्,हिर् देवेभ्यो जीवंन्त उत्तरम् भरेम । तत्त्वंमारोहासो मेघ्यो भवंम् यमेन त्वम् यम्यां सम्विदानः ॥ मा त्वां वृक्षौ संबाधिष्टाम् मा माता पृथिवि त्वम् । पितृन्, हि यत्र गच्छास्येधांसम् यमराज्ये ॥ मा त्वां वृक्षौ संबाधिथाम् मा माता पृथिवी मही । वैवस्वतः हि गच्छांसि यमराज्ये विराजिसि ॥ नळम् ष्ठवमारोहैतम् नळेनं पृथोऽन्विहि । स त्वंम् नळप्ठंवो भृत्वा सन्तरं प्रतरोत्तरं । 18

T.A.4.7.3

स्वितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदंधे । तेभ्यः पृथिवि शम् भंव ॥ षष्ट्वांता सूर्यम् ते चक्कंर गच्छतु वातंमात्मा द्याम् च गच्छं पृथिवीम् च धर्मणा । अपो वां गच्छ यदि तत्रं ते हितमोषंधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः ॥ परंम् मृत्यो अनु परेहि पन्थाम् यस्ते स्व इतंरो देवयानात् । चक्कंष्मते शृण्वते तें ब्रवीमि मा नंः प्रजाश् रीरिषो मोत वीरान् ॥ शम् वातः शश् हि ते घृणिः शम्रं ते सन्त्वोषंधीः । कल्पंन्ताम् मे दिशंः शग्माः ॥ पृथिव्यास्त्वां लोके सादयाम्यमुष्य शर्मासि पितरो देवाता () । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवत्या ॥ अन्तरिक्षस्य त्वा दिवस्त्वां दिशाम् त्वा नाकंस्य त्वा पृष्ठे ब्रद्धस्यं त्वा विष्टपं सादयाम्यमुष्य शर्मासि पितरो देवता । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवत्या ॥ सादयतु तयां देवत्या । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवत्या । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवत्या । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवत्या । 19

(अनंपस्फुरन्ती - रुत्तर - देवतंया द्वे चं) 7

T.A.4.8.1

अपूपवांन् घृतवार्श्वरुरेह सींदतूत्तभ्ववन् पृथिवीम् द्यामुतोपरि । योनिकृतः पथिकृतः सपर्यत् ये देवानांम् घृतभांगा इह स्थ । एषा ते यमसादंने स्वधा निधींयते गृहेंऽसौ । दशांक्षरा तार रंक्षस्व ताम् गोपायस्व ताम् ते परि ददामि तस्यांम् त्वा मा दंभन् पितरो देवतां । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंया ॥ अपूपवां-ञ्छृतवांन्-क्षीरवान्-दिधवान्-मधुंमाः श्वरुरेह सींदतूत्तभ्ववन्-पृथिवीम् द्यामुतोपरि । योनिकृतः पथिकृतः सपर्यत् ये देवानाः शृतभांगाः क्षीरभांगा दिधंभागा मधुंभागा इह स्थ । एषा ते यमसादंने स्वधा निधीयते गृहेऽसौ । शृताक्षंरा सहस्रांक्षरा-ऽयुतांक्षरा-ऽच्युंताक्षरा ताः रंक्षस्व ताम् गोपायस्व ताम् ते परिददामि तस्यांम् त्वा मा दंभन् पितरो देवतां । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंया । 20

(अपूपवांनसौ दशं) 8

T.A.4.9.1

एतास्तें स्वधा अमृताः करोमि यास्ते धानाः परिकिराम्यत्रं । तास्ते यमः पितृभिः सम्विदानोऽत्रं धेनूः कांमुदुघाः करोतु ॥ त्वामर्जुनौषंधीनाम् पर्यो ब्रह्माण् इद्विदुः । तासांम् त्वा मद्भ्यादादंदे चरुभ्यो अपिधातवे ॥ दूर्वाणाः स्तम्बमाहंरैताम् प्रियतंमाम् ममं । इमाम् दिशंम् मनुष्याणाम् भूयिष्ठाऽनु वि रोहतु ॥ काशांनाः स्तम्बमाहंर् रक्षंसामपंहत्यै । य एतस्यै दिशः पराभंवन्नघायवो यथा ते नाभंवान् पुनः ॥ दुर्भाणाः स्तम्बमाहंर पितृणामोषंधीम् प्रियाम् । अन्वस्यै मूलंम् जीवादनु काण्डमथो फलंम् । 21

T.A.4.9.2

"लोकम् पृंण्43" "ता अंस्य सूदंदोहसः 44" ॥ शम् वातः शःहि ते घृणिः शमुं ते सन्त्वोषंधीः । कल्पंन्ताम् ते दिशः सर्वाः ॥ इदमेव मेतोऽपंगुमार्तिमाराम् काञ्चन । तथा तद्धिभ्यांम् कृतम् मित्रेण् वरुणेन च ॥ वरुणो वारयादिदम् देवो वनस्पतिः । आर्त्ये निर्,ऋंत्यै द्वेषांच्च वनस्पतिः ॥ विधृतिरसि विधारयास्मद्धा द्वेषाः सि शामि शामयास्मद्धा द्वेषाः सि यव यवयास्मद्धा द्वेषाः सि ॥ पृथिवीम् गंच्छान्तरिक्षम् गच्छ दिवंम् गच्छ दिशों गच्छ सुवंगंच्छ सुवंगंच्छ दिशों गच्छ दिवंम् गच्छान्तरिक्षम् गच्छ पृथिवीम् गंच्छापो वां गच्छ यदि तत्रं ते हितमोषंधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः ॥ "अश्मन्वती रेवतीर्43" "यद्वै देवस्यं सिवतुः प्वित्रम्44" "या राष्ट्रात्पन्ना45" "दुद्वयम् तमंस्स्परिं46" धाता पुंनातु47"() । 22

(अथो फलंम् - धाता पुंनातु) 9

T.A.4.10.1

आरोहतायुर्-जरसंम् गृणाना अंतुपूर्वम् यतंमाना यतिष्ट । इह त्वष्टां सुजिनंमा सुरत्नों दीर्घमायुः

करतु जीवसे वः ॥ यथाऽहाँन्यनुपूर्वम् भवंन्ति यथ्र्तवं ऋतुभिर्-यन्तिं क्रृुष्ताः । यथा न पूर्वमपंरो जहाँत्येवा धांतरायू शेष कल्पयैषाम् ॥ न हिं ते अग्ने तुनुवैं ऋरम् चकार् मर्त्यः । कृपिर्-बंभित्ति तेजनम् पुनेर्ज्रायु गौरिव । अपं नः शोशुंचद्रघमग्ने शुशुद्ध्या रियम् । अपं नः शोशुंचद्रघम् मृत्यवे स्वाहां ॥ अनुङ्गाहं-मुन्वारंभामहे स्वस्तये । स न इन्द्रं इव देवेभ्यो विह्नः सुपारंणो भव । 23

T.A.4.10.2

इमे जीवा विमृतैरावंवर्-तिन्नभूँद्-भुद्रा देवहूंतिम् नो अद्य । प्राञ्जोऽगामा नृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतराम् द्र्यानाः ॥ मृत्योः पुदम् योपयन्तो यदैम् द्राघीय आयुः प्रतराम् द्र्यानाः ॥ आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यित्रयासः ॥ इमम् जीवेभ्यः परिधिम् दंधामि मा नो ने गादपरो अर्द्धमेतम् । शतम् जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युम् दंद्रहे पर्वतेन ॥ इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सपिषा संमृशन्ताम् । अनुश्रवो अनमीवाः सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्रे ॥ यदाञ्जनम् त्रैककुदम् जातः हिमवंतस्परि । तेनामृतंस्य मूलेनारांतीर्-जम्भयामसि () ॥ यथा त्व-मुद्धिनथ्-स्योषधे पृथिव्या अधि । एविमम उद्धिनदन्तु कीत्यां यशंसा ब्रह्मवर्चसेनं ॥ अजीऽस्यजास्मद्र्घा द्वेषाः स्रि यवाऽसि यवयास्मद्र्घा द्वेषाः स्रि । 24

(भुव - जुम्भुयामुसि त्रीणि च) 10

T.A.4.11.1

अपं नः शोशुंचद्रघमग्ने शुशुद्ध्या र्यिम् । अपं नः शोशुंचद्रघम् ॥ सुक्षेत्रिया सुंगातुया वंसूया चं यजामहे । अपं नः शोशुंचद्रघम् ॥ प्र यद्-भन्दिष्ठ एषाम् प्रास्माकांसश्च सूर्यः । अपं नः शोशुंचद्रघम् ॥ प्रयद्ग्नेः सहंस्वतो विश्वतो यन्तिं सूर्यः । अपं नः शोशुंचद्रघम् ॥ प्रयत्ते अग्ने सूरयो जायेमहि प्र ते व्यम् । अपं नः शोशुंचद्रघम् । 25

T.A.4.11.2

त्वः हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि । अपं नः शोशुंचद्घम् ॥ द्विषो नो विश्वतोमुखाति नावेवं पारय । अपं नः शोशुंचद्घम् ॥ स नः सिन्धुंमिव नावयाऽति पर्षा स्वस्तये । अपं नः शोशुंचद्घम् ॥ आपं प्रवणादिव यती-रपास्मथ्-स्यंन्दताम्घम् । अपं नः शोशुंचद्घम् ॥ उद्वना-दुंदकानीवापास्मथ्-स्यंन्दताम्घम् । अपं नः शोशुंचद्घम् () ॥ आन्नन्दायं प्रमोदाय पुन्रागाः स्वान्गृहान् । अपं नः शोशुंचद्घम् ॥ न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः पुरुषः पृशुः । यत्रेदम् ब्रह्मं क्रियते परिधिर्जीवंनाय् कमपं नः शोशुंचद्घम् । 26

(अघ - मुघम् चुत्वारि च) 11

T.A.4.12.1

अपंश्याम युवृति-माचरंन्तीम् मृतायं जीवाम् परिणीयमांनाम् । अन्धेन् या तमंसा प्रावृंताऽसि प्राचीमवांची-मव्यन्-निर्ष्ट्ये ॥ मयैताम् मार्स्ताम् भ्रियमांणा देवी स्ती पिंतृलोकम् यदैषि । विश्ववांग् नभंसा सम्ब्यंयन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृंणीहि ॥ रियंष्ठामग्निम् मधुंमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तम् त्वा पयसोप् सश्संदेम । सश्र र्य्या समु वर्चसा सचंस्वा नः स्वस्तये ॥ ये जीवा ये चं मृता ये जाता ये च जन्त्याः । तेभ्यो घृतस्यं धारियतुम् मधुंधारा व्युन्दती ॥ माता रुद्राणांम् दुहिता वसूंनाश्र स्वसांऽऽदित्यानांम्-मृतंस्य नाभिः । प्रणुवोचंम् चिकितुषे जनांय मा गामनांगामिदितिम् विधिष्ट () ॥ पिबंतूदुकम् तृणांन्यतु । ओमुथ् सृजत । 27

(वृधिष्ट द्वे चं) 12

Prapaataka Korvai with starting Padams of 1 to12 Anuvaakams:- (प्रेयुवाश्सम् प्र विद्वान् भुवंनस्याभ्यावं वृथ्स्वा जो भागोऽयम् वै चतुश्चत्वारिश्शत् । य एतस्य त्वत् पञ्चं । प्रकेतुनेदन्ते नाकं सुपर्णम् यौ ते ये युद्ध्यंन्ते तपसाऽश्मंन्वती रेवतीः सश्रंभद्धमष्टाविश्शितिः

। यं ते यत्त उत्तिष्ठातं इदन्त उत्तिष्ठ प्रेह्यरम्न्, यद्वा उद्वयम्यम् पर्श्वविश्वातः । आयांतु त्रिश्वात् । वैश्वान्रे तिस्मिन् द्रफ्स इममपेताहोभिर् युज्यन्तामिष्ट्रया अदिते पारम् व आ प्यायस्व सप्तिविश्वातिः । उत्ते गृहेऽखाषितिस्तेभ्यः पृंथिव्या अन्तिरिक्षस्य द्वात्रिश्वातः । अपूपवानसौ दशं शत दंश । एतास्ते ते दिशः सर्वा इदमश्मेन् विश्वातिः । औरोहत तन्नुवै क्रूरम् चकार् पुनेर्मृत्यवे मा नो न्नं गाद् दन्नह इमा नारीः परि त्रयोविश्वातिः । अपं नः सुक्षेत्रिया प्र यद्भन् दिष्टः प्र यद्ग्रेः प्र यत्ते अग्रे त्वश्व हि द्विषः स नः सिन्धुमापः प्रवणादुद् वनादानन्दाय न वै तत्र यत्रेदम् चतुर्विश्वातिः । अपंश्वामावृंणीहि द्वादंश द्वादश ।)

korvai with starting padams of1, 11, 21 Series of Dasinis :- (प्रेयुवाश्स - मार्यां - त्वेतास्तें सप्तविश्रंशतिः)

first and last padam in TA, 4th Prapaatakam :- (प्रेयुवाश्स - मोमुथ्सृजत)

यद्वै देवस्यं सिवतुः पिवत्रः सहस्रंधारम् वितंतमन्तिरिक्षे । येनापुंनादिन्द्रमनार्त्-मार्त्ये तेनाहम् माः सर्वतंत्रम् पुनामि ॥ 37 (Appearing in T.A.4.3.3)

या राष्ट्रात् पन्नादप् यन्ति शाखां अभिमृता नृपतिंमिच्छमांनाः । धातुस्ताः सर्वाः पर्वनेन पूताः प्रजयाऽस्मान्-र्य्या वर्चसा सश्सृंजाथ ॥ 38 (Appearing in T.A.4.3.3)

उद्वयम् तमंसुस्परि पश्यंन्तो ज्योतिरुत्तंरम् । देवम् देवत्रा सूर्यमगंन्म् ज्योतिरुत्तमम् ॥ 39

(Appearing in T.A.4.3.3)

धाता पुंनातु सिवता पुंनातु । अग्नेस्तेजंसा सूर्यस्य वर्चसा ॥ 40 (Appearing in T.A.4.3.3)